

VERBONDEN IN NIGER

Als ik nadenk over het begrip verbinding, zijn er heel veel dingen die er in mijn gedachten komen. Veel dingen die positief zijn, maar ook negatieve of moeilijke dingen. En verbinding, je verbonden weten of voelen met iets of iemand, is iets dat groeit, en waar je aan moet werken. Verbindingen veranderen vaak als gevolg van veranderende omstandigheden.

Toen ik eind 2004 naar Niger verhuisde, stortte ik me in een heel nieuw leven. Op dat moment was dat in Niamey, de hoofdstad van Niger. Ik weet nog goed dat Blaise op een gegeven moment naar me toekwam met de mededeling dat hij zag dat anderen het werk in Niamey konden voortzetten en dat hij zich gedwongen voelde om naar elders in Niger te verhuizen, namelijk naar Maradi. Dat was in 2007. Op dat moment begon ik me net verbonden te voelen met het leven in Niamey, en met de mensen om me heen. Desalniettemin zag ik dat het goed was om te verhuizen naar Maradi. De verbindingen die ik aan het opbouwen was, moest ik grotendeels achter me laten om aan nieuwe verbindingen te gaan werken in Maradi.

Gedurende de maand augustus van dit jaar realiseerden we ons dat het noodzakelijk was om, vanwege de scholing van de kinderen, (terug) te verhuizen naar Niamey. In de ruim twaalf jaar dat we in Maradi woonden, zijn er heel veel verbindingen gegroeid. Tijdens het gewone dagelijkse leven denk je daar

vaak niet zozeer over na. Er zijn uiteraard de verbindingen met de mensen met wie we samenwerken en de mensen met wie we naar dezelfde kerk gaan. Maar ook daar waar we woonden. Terwijl ik bijvoorbeeld door onze wijk reed in de dagen voor onze verhuizing, beleefde ik de wederzijdse begroetingen met bekenden op straat, bij de winkeltjes langs de straat, bij de plek waar Blaise samenkomt met zijn vrienden enzovoorts, ineens veel bewuster. Ik realiseerde me wat voor banden er met de tijd gegroeid waren tussen al die mensen en mijzelf. En ik realiseerde me hoeveel ik dat zou gaan missen. Wat mij echter helpt in dat alles is de wetenschap dat ik het niet alleen hoef te doen. Emmanuel, God met ons, is erbij! Ik mag mezelf allereerst verbonden weten met Hem. Dat is een verbinding die onafhankelijk is van plaats en tijd. Die standvastige verbinding helpt mij om om te gaan met (vaak pijnlijke) veranderende verbindingen in mijn leven en me te richten op het positieve dat de nieuwe verbindingen zullen gaan brengen.

Jeanette Gaitou-Baas

Foto: [NigerTZai - Wikipedia.org](#)

PS: We blijven overigens heel nauw betrokken bij het werk in Maradi en zullen er met enige regelmaat heen gaan – die verbindingen blijven dus in stand!